

Simon Van Wattum Prijs moet een brug vormen

Ch. D. 30.11.1996

■ De Simon van Wattum Prijs is, behalve een onderscheiding voor een verdienstelijk mens in het Nedersaksisch taalgebied, ook een aanzet om grenzen te overbruggen tussen de verschillende regio's in taalkundig Nedersaksen. Dat is in ieder geval de intentie van initiatiefnemer Ger Siks. „Het blijkt dat de grenzen tussen bijvoorbeeld Groningen en Drenthe onoverbrugbare stippellijnen zijn. Schrijvers aan beide zijden van die lijn weten weinig van elkaars werk. Daar moet verandering in komen.”

Door **Jibbo Poppen**

Siks, dichter en beeldend kunstenaar, werkte zelf voor de Winschoter Courant en kent Simon van Wattum, hoofdredacteur toen, uit die tijd. Toen de schrijver vorig jaar zijn 65e verjaardag zou vieren probeerde Siks ter gelegenheid daarvan een vriendenboek, een liber amicorum, samen te stellen. Het bleek niet mogelijk te zijn om een gezelschap schrijvers bij elkaar te krijgen. Slechts drie bijdragen kreeg Siks binnen. Hij constateerde tevens dat onder Groninger schrijvers veel onbekendheid heerst over het werk van Van Wattum, die twee weken na zijn 65e verjaardag overleed.

Initiatief

Om het grensoverschrijdende in het werk van Van Wattum te onderstrepen en zijn naam te laten voortleven nam Siks het initiatief voor

de prijs. Hij hoopt dat er meer contacten zullen ontstaan tussen schrijvers uit de verschillende delen van het taalgebied, dat wordt gevormd door de provincies Groningen, Drenthe, Overijssel, Gelderland en het aangrenzende Duitsland. „Tot nu toe hebben wij altijd gesproken over de verschillende dialecten. Sinds vorig jaar is het Nedersaksisch door de Raad van Europa erkend als officiële taal. Het is niet niks waar we mee bezig zijn.”

Onbekendheid

Hij wil niet allerlei officiële structuren in het leven gaan roepen om de contacten te verbeteren. „Naar aanleiding van een op handen zijnde expositie van portretten van schrijvers in het Drents Museum was er eerder dit jaar een ontmoeting tussen schrijvers uit Groningen en Drenthe. We hadden geen agenda. Er is gewoon een borreltje gedronken en we hebben ervaringen uitgewisseld. Daar bleek dat er wederzijds veel onbekendheid is. Er was na afloop veel waardering voor de ontmoeting en zo iets zou vaker moeten gebeuren. Ik vind dat we dat soort bijeenkomsten moeten voortzetten. Gewoon, informeel proberen elkaar beter leren kennen. En laten wij die bijeenkomsten maar laten plaats vinden onder de noemer Simon van Wattum Sociëteit.”

Goed voorbeeld

De eerste Simon van Wattum Prijs zal vanmiddag in

▲ Simon van Wattum zoals velen hem in hun herinnering zullen hebben zitten: met alpino.

Foto: Archief DGP

Onder de Eiken'in Dwingeloo worden uitgereikt aan Klaas Kleine, schrijver, dichter en vertaler uit Diever. Hij krijgt de prijs omdat hij zich vele jaren op een opvallende manier ingezet heeft voor het Drents. Hij schreef zelf enige werken en vertaalde twee bijbelboeken in het Drents. Ook was hij voorzitter van de Drentse Schrieverskring.

Waarom iemand uit Drenthe? Siks: „In Groningen waren ook genoeg kandidaten. De jury vond Kleine echter

een heel goed voorbeeld van iemand die op een bescheiden wijze veel goed werk heeft verricht.”

Brede groep

„Bovendien geeft de onderscheiding aan Kleine aan dat we grensoverschrijdend willen werken. En er wordt nog eens mee benadrukt dat de Simon van Wattum Prijs niet in de eerste plaats een literaire prijs is. We willen er een bredere groep mee bereiken.”